

Trektocht

Al voor de 15de keer ging de jaarlijkse trektocht door. Dit jaar gingen we voor de derde keer de internationale toer op. Na twee keer Frankrijk was ditmaal Nederland aan de beurt Nederland!? Wat is daar te zien. Wel daar sta je van versteld. De streek waar we doortrokken was die rond Schin op Geul in de buurt van Valkenburg. We doorkruisten er twee dagen lang het idyllische heuvellandschap. De bergen waren er van die aard dat tegen je gewoon was van te klimmen je aan de afdaling moest beginnen en andersom wat zich in de kuit deed gevoelen. Speelt hier het gebrek aan training of het spreekwoordelijke dagje ouder mee? De tijd dat we met rugzakken van vijftien of twintig kilo de bergen opstormden is blijkbaar voorbij.

Zaterdagmorgen kwamen we samen om met enkele wagens naar de camping waar we de wandeling aanvatten te rijden. We, dat zijn:

Eddy, Freddy, Hendrik, Roel, Dirk, Paul, Leon en Jos. Hugo zou zich wegens familiale verplichtingen pas een dag later bij de groep voegen. Jef, die tot nu toe geen enkele tocht gemist heeft liet het afweten. Hij wou persé een marthon lopen.

Bij de aanvang van de tocht werden nog eerst de GPS'en gekalibreerd. Alhoewel slechts drie meter van mekaar, stond de ene deelnemer 75 meter hoger dan de andere. Met wat op knopjes te drukken en een paar maal door de knieën te zakken werd dat euvel verholpen.

We trokken 23 km lang door bossen, holle wegen en wijde landschappen. De dag verliep rustig, misschien wel omdat we door een 'stiltegebied' trokken. Dat is een gebied waar je stil moet zijn wat we blijkbaar spontaan deden.

We passeerden Walem. In Nederland heb je blijkbaar ook een Walem.

In de late namiddag kwamen we aan op de camping waar we na het nuttigen van een Belgisch biertje onze tentjes rechtzetten en ons opfristen om daarna naar het restaurant te gaan dat Eddy tijdens de verkenning bezocht had. Hij had het toen halvelings gereserveerd maar toen we er aankwamen bleken die mensen van niks te weten en de keuken kon onze groep niet aan. We waren dan ook met z'n achten en er zat al drie man. Geen nood, we gingen naar een ander restaurant waar de vriendelijke rondborstige waardin ons met open armen ontving. We hebben er goed gegeten. Om de avond af te sluiten trokken we nog naar een bruine kroeg om daarna onder de wol te kruipen.

Niemand kookt 's avonds nog zijn gamelletje zoals we vroeger deden. Ook 's morgens vonden sommigen het comfortabeler om het ontbijt in de kantine van de camping te nuttigen dan van zelf spek met eieren te bakken. Na het afbreken van de tentjes vatten we de 18 km van de tweede dag aan. Moeizaam kwamen we op gang. We trokken weer over berg en dal en holle wegen waarvan er één volgegroeid met brandnetels, wat diegene met korte broek wel wat problemen zal opleverd hebben.

Het was die dag openmonumentendag en voor die gelegenheid reed er een stoomtrein. Regelmatig zagen we zijn rookpluim, hoorden wij zijn getsjoektsjoek en zijn stoomfluit maar we kregen hem niet te zien tot grote frustratie bij de treinliefhebbers onder ons.

Wat wordt er eigenlijk verteld op zo'n tweedaagse tocht. Er is geprobeerd een mop over twee jagers te vertellen waarna lang werd gediscussieerd hoe die mop eigenlijk juist moest verteld worden. Er werd over GPS gesproken en er werd een debat over de Koran en de Bijbel gevoerd. Bovendien werd de Belgische politiek met in hoofdzaak Brussel-Halle-Vilvoorde en de moeizame regeringsvorming besproken. Er werd ook onderzocht of de treinen in Nederland nu links of rechts reden. Het is rechts want we hebben het met eigen ogen gezien. Het wordt een cliché maar het moet gezegd: dit was weer een prachtige tocht. Het weer was het typische zomerweer van 2007. Lage dreigende lucht maar regen hebben we eigenlijk niet gezien. Het landschap was zoals steeds weer goed uitgekozen door Eddy. En het is altijd leuk er zo eens voor een dag of twee tussenuit te zijn.

Je moet eens meedoen: volgend jaar begin september.

Een uitgebreide fotoreportage zie je op ons website.